

## εξυπνάδα

**εξυπνάδα**, η, ουσ. [<έξυπνος + κατάλ. -άδα], η εξυπνάδα. **1.** στον πλ. **οι εξυπνάδες**, λόγια ή ενέργειες που λέγονται ή γίνονται για να εξαπατήσουμε κάποιον: «άσε τις εξυπνάδες, γιατί σε πήραμε χαμπάρι». (Λαϊκό τραγούδι: εσύ, που κάνεις πως τα ξέρεις όλα, κι όλο **εξυπνάδες** έχεις στο μυαλό, πες μου, για να μάθω κι εγώ: ποιο έχει γίνει πρώτα: η κότα ή τ' αβγό;). **2.** ως επιφών. **εξυπνάδες!** ανόητοι, άνοστοι και ενοχλητικοί αστεϊσμοί ή λόγια, που αυτός που τα λέει τα θεωρεί έξυπνα: «σταμάτα, επιτέλους, αυτές τις εξυπνάδες, γιατί μ' εκνεύρισες || τι λες, μου δανείζεις τη γυναίκα σου να πάω το βράδυ σ' ένα πάρτι, γιατί η δικιά μου είναι άρρωστη; - Εξυπνάδες!»·

- είναι τέρας εξυπνάδας, βλ. λ. τέρας·

- κάνει εξυπνάδες, βλ. φρ. πουλάει εξυπνάδες·

- λέει εξυπνάδες, βλ. φρ. πουλάει εξυπνάδες·

- πουλάει εξυπνάδες, κάνει τον έξυπνο, τον σπουδαίο, τον πολύξερο ή επιδεικνύει τις γνώσεις του με σκοπό, να εντυπωσιάσει κάποιον ή κάποιους: «κάθε φορά που έρχεται κάποια καινούρια γυναίκα στην παρέα μας, πουλάει ένα σωρό εξυπνάδες για να την εντυπωσιάσει». (Λαϊκό τραγούδι: για κοροίδο μ' έχεις πάρει κι **εξυπνάδες μου πουλάς**· σαν κι εμένα παλικάρι δεν θα κυβερνάς).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας